

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 438/05
17.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća sa savetnikom Vrhovnog suda Vojkom Omčikus, zapisničarem u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 2. tačka 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Jagodini, optužene i njenog branioca, advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Jagodini K. 112/04 od 28.12.2004. godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. ZKP-a, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije, a u prisustvu optužene i njenog branioca, advokata AB, dana 17.5.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Jagodini, optužene AA i njenog branioca, a presuda Okružnog suda u Jagodini K. 112/04 od 28.12.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom optužena AA je oglašena krivom da je izvršila krivično delo ubistva iz člana 47. stav 2. tačka 1. Krivičnog zakona Republike Srbije za koje je osuđena na kaznu zatvora u trajanju od dvanaest godina u koju se ima uračunati vreme provedeno u pritvoru, počev od 11.7.2004. godine, pa nadalje.

Optužena je obavezna da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 42.239,00 dinara i da plati na ime paušala iznos od 5.000 dinara, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Prema optuženoj je na osnovu člana 69. OKZ izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta izvršenja krivičnog dela shodno potvrdi OUP Paraćin. Oštećeni BB, VV se za ostvarivanje imovinsko pravnog zahteva upućuju na parnicu.

Protiv te presude izjavili su žalbe:

- Okružni javni tužilac u Jagodini, zbog odluke o kazni sa predlogom da se pobijana presuda preinači tako što bi se optuženoj izrekla kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju;

- branilac optužene, advokat AB zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene krivičnog zakona, odluke o kazni, troškovima i paušalu, s

predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili preinači i optuženoj izrekne blaža kazna. U ovoj žalbi je stavljen zahtev da optuženi i njen branilac budu obavješteni o sednici veća;

- branilac optužene je podneo i dopunu žalbe;

- optužena zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se preinači u delu odluke o kazni tako što bi joj se izrekla blaža kazna.

Zamenik Republičkog javnog tužioca Srbije, je u pismenom podnesku Ktž. broj 571/05 od 23.3.2005. godine, predložio da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Jagodini, prvostepena presuda preinači u smislu žalbenih navoda, a da se žalbe optužene i njenog branioca odbiju kao neosnovane.

Pošto je postupio u smislu člana 375. ZKP-a, Vrhovni sud Srbije je u odsustvu uredno obavještenog Republičkog javnog tužioca Srbije, a u prisustvu optužene i njenog branioca advokata AB razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda u izjavljenim žalbama, dopuni žalbe branioca optuženog, pismenom podnesku zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije, te po izjašnjenju optužene i njenog branioca za stavove iz žalbe, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka ni povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud povodom izjavljene žalbe uvek pazi po službenoj dužnosti – član 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP-a.

Bitne povrede odredaba krivičnog postupka se, u žalbama optužene i njenog branioca navode kao osnov pobijanja ali se suštinski prvostepena presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi zbog pogrešne primene krivičnog zakona.

Međutim, nasuprot navodima u izjavljenim žalbama činjenično stanje u pobijanoj presudi, je potpuno i pravilo utvrđeno pravilnom ocenom odbrane optužene i drugih izvedenih dokaza, u pogledu svih bitnih činjenica kako objektivnih tako i subjektivnih elemenata krivičnog dela za koje je optužena oglašena krivom.

Prvostepena presuda je, po nalaženju Vrhovnog suda, zasnovana na verodostojnim dokazima koji nisu ničim dovedeni u sumnju, a prvostepeni sud je ceneći dokaze koje je izveo u toku postupka, naveo i druge karakteristične podatke za sve radnje izvršenja opisanim u izreci prvostepene presude.

Izjavljenim žalbama optužene i njenog branioca se, u stvari detaljno i opširno ponavljaju navodi odbrane optužene iz prvostepenog postupka, a da se pri tome ne ističu neke nove činjenice i dokazi kojima bi se utvrđivalo drugačije činjenično stanje, već se samo predlaže drugačija ocena izvedenih dokaza, pre svega odbrane optužene, što bi svakako dovelo do povoljnijih položaja optužene u ovom krivičnom postupku.

U žalbi optužene i njenog branioca se posebno naglašava nepravilnost u zaključivanju prvostepenog suda da je optužena izvršila krivično delo ubistva iz člana 47. stav 2. tačka 1. KZ RS te da prvostepeni sud nije naveo u čemu se sastoji taj kvalifikatorni element krivičnog dela za koja je optužena oglašena krivom. Dalje se navodi da je pravilan zaključak prvostepenog suda što uostalom i sama optužena detaljno opisuje, da je delo izvršeno dok je pokojni PP spavao, ali da prvostepeni sud nije uzeo u obzir čitav niz činjenica koje su bitne i odlučujuće za sagledavanje cele situacije.

Pokojni PP je imao i držao napunjen pištolj u stanu, kontinuirano ispoljavao agresivno ponašanje prema optuženoj, pretio njoj, a naročito njenoj porodici, fizički i psihički je maltretirao, što znači, da ako se reakcija optužene poveže sa onim što su i veštaci našli u svom nalazu, nije teško zaključiti da osoba koja je u stanju bespomoćnosti i očaja, u situaciji kada je teško racionalno naći izlaz iz celog spleta zamršenih i dosta nejasnih okolnosti, ne može da bude podmukla i svirepa. S tim u vezi se osporava i zaključak prvostepenog suda, da se u ovoj krivično pravnoj stvari, radi o podmuklom i svirepom ubistvu, navodeći da prvostepeni sud nije dao odgovarajući značaj iskazima svedoka

- oštećenih a naročito iskazu svedoka sestre pokojnog PP i to GG, koja je posvedočila da se njena snaha - ovde optužena AA, žalila u nekoliko navrata da je dobijala šamare od njenog brata, odnosno pokojnog, kao i da je htela da pređe da živi kod nje. Ove činjenice o kojima se izjašnjavala svedokinja GG, sestra pokojnog, su bile poznate i drugoj sestri DD, koja živi u istoj zgradi, ali koja, po navodima iz žalbi nije mogla da nađe toliko snage da kaže sudu istinu. Zato, u sklopu svih ovih dokaza da je upravo optužena konstantno i permanentno maltretirana, optužena je konstantno bila u afektu, odnosno u stanju produženog afekta. Pored toga u toku prvostepenog suda nije razjašnjeno da li je večeri, koje je predhodilo ubistvu pokojnog PP, zaista napisao na mušemi u stanu, da je to "zaista kraj i da nema više odlaganja" pa se postavlja pitanje da li je neko od drugih prisutnih, koji su bili u stanu optužene nakon što je oštećenog lišila života, mogao da ukloni mušemu ili da obriše natpis "Ovo je zaista kraj, nema više odlaganja". Pored toga ako se ima u vidu koju je pažnju pokazivala optužena pacijentima, kao lekar, i da je danonoćno bdila nad sudbinama pacijenata, postavlja se pitanje da li bi jedna takva osoba mogla sa direktnim umišljajem da liši života svoga supruga, i što je još važnije oca svoje dece. Sam prvostepeni sud nije na odgovarajući način utvrdio činjenice koje se odnose na to da je oštećeni ostao bez posla, da je bio diplomirani elektroinženjer i svojevremeno jedan od vodećih ljudi u gigantu kao što je Fabrika ____, radi odlaska ove fabrike u privatizaciju da je ostao na birou rada, te da je sve to ostavilo velike i teške psihičke posledice i da je nakon toga ponašanje pokojnog prema optuženoj počeo da poprima jedan tok, koji je upravo i doveo do ove tragedije. Njegova želja da ode za Švajcarsku, što je koštalo i te kako mnogo i što je praktično odnelo veći deo pozamašne sume, koju je dobio kao otpremninu pa to je bio još jedan razlog, koje je njega potpuno promenio, pa nije teško izvesti zaključak da je on tada jedinog i ključnog krivca našao u nekome ko nizašta nije kriv, a to je njegova supruga ovde optužena. Jer kako najpre objasniti zamisao pokojnog PP da njeni roditelji treba da prodaju kuću u ____ i da je to način da on povрати novac. Posebno treba imati u vidu i činjenicu da su roditelji optužene stari po 80 godina, da su bolesni, a posebno je bilo zastrašujuće to što je prodaja kuće dovedena u vezi sa njihovim životima i životom sestrića optužene koji živi sa njima i koji ima 18 godina. Zato kada se ima u vidu nalaz veštaka o duševnom zdravlju optužene, postavlja se pitanje da li bi takva osoba mogla da izvrši ubistvo na svirep i podmukao način. Sve u svemu, po izjavljenim žalbama, prvostepeni sud je pogrešno primenio krivični zakon, prihvatajući kvalifikaciju koju je dao tužilac, obzirom da se iz nalaza sudskih veštaka može zaključiti da je delo posledica sloma mehanizma odbrane ličnosti koji je nastupio usled dugogodišnjeg nezadovoljstva i trpljenja. Ovo tim pre što su veštaci nedvosmisleno došli do zaključka da je delo učinjeno u situaciji bespomoćnosti i očajanja i da je postojao značajan doprinos samog oštećenog, što znači da u trenutku izvršenja dela kod optužene je vladalo osećanje bespomoćnosti, očaja, pa je to jedini razlog njene odluke da se odluči na ovaj čin za koji se kao što se vidi odmah i gorko pokajala. Zato žalbe smatraju da nema mesta primeni člana 47. stav 2. tačka 1. KZ RS, nego da se u konkretnom slučaju radi o krivičnom delu iz člana 48. KZ SRS jer je razdraženost optužene dugotrajna i njeno trpljenje je kontinuirano trajalo mesecima, tako da u mesecima kada je oštećeni samo "dolivao ulje na vatru sa svojim zahtevima da se proda kuća, to je bio i jedini razlog da se optužena odluči na ovaj čin".

Ispitujući prvostepenu presudu u vezi sa izloženim žalbenim navodima, Vrhovni sud nalazi da su isti neosnovani, imajući u vidu razloge prvostepene presude u kojima su detaljno intepretirane odlučne činjenice vezane za postupak optužene pre izvršenja krivičnog dela. Izloženim žalbenim navodima se u principu ne dovodi u pitanju pravilnost prvostepene presude, a dokazi čije se izvođenje predlaže u izjavljenim žalbama nemaju uticaja na drugačije presuđenje, jer su sve činjenice u ovoj krivično-pravnoj stvari rasvetljene, tim pre što optužena u svojoj odbrani, koju ponavlja u izjavljenim žalbama, i ne spori da je izvršila krivično delo, ali tvrdi da se odmah nakon toga pokajala i gorko zažalila pa se u njenim radnjama ne stiču elementi krivičnog dela iz člana 47. stav 2. tačka 1. ZKP-a, već elementi krivičnog dela ubistva na mah iz člana 48. KZ RS, na koje se ukazuje u žalbama optužene i njenog branioca.

Optužena, je u prethodnom postupku u potpunosti priznala izvršenje krivičnog dela, koje joj je optužnicom stavljeno na teret, i za koje je oglašena krivom. Tom prilikom je objasnila razloge koji su je naveli da izvrši krivično delo, pa je tako navela da je u početku živela u skladnom braku sa oštećenim, da je posle došlo do problema, zbog optužbi supruga da ima vezu sa drugim licima zbog čega se ona odselila iz zajedničkog stana i živela kod roditelja u ____, ali da se posle kraćeg vremena, iako se problemi nisu otklonili, ipak vratila kod zajedničke dece gde su nastavili zajednički život u stanu i nakon zvaničnog razvoda braka septembra 2002. godine. Ponovila je i to da je optuženi u toku trajanja braka nabavio pištolj za koji je nabavio dozvolu i počeo je da joj preti kako će da ubije nju i decu ukoliko ne bude želela sa svojim ocem da razgovara o prodaji kuće, da je čeka smrt, pa joj je u tom cilju u par navrata oštećeni prislonio pištolj prislonivši ga u slepoočnicu, da je vozio do kuće svojih roditelja rekavši joj da će ta kuća lepo da gori zajedno sa svima onima, koji u njoj žive a da se ona trudila da ni kolegama na poslu a ni roditeljima ne iznosi sve ove pojedinosti. Poslednje dve nedelje pre događaja, prema izjavi optužene, njen život je izgledao tako što je morala da ustane u šest ujutru i da obavlja sve kućne poslove i opremi decu kao i samog oštećenog i da ide autobusom na posao a da je razgovor sa roditeljima odlagala zbog toga što su oni bili stari. Dan pre nego što se odigrao događaj pokojni joj je rekao da će sutra biti poslednji dan kada su njeni roditelji dužni da prodaju kuću i njemu daju novac, a da u koliko to ne učine, da će ih ubiti, kao i sestrića koji sa njima živi, što je optužena sve to shvatila kao ozbiljnu pretnju jer je sprovodio svoje reči u delo. Optužena je takođe detaljno opisivala šta se dešava pre kritičnog događaja da je optuženi stalno imao napunjen pištolj i da je dan pre ubistva optuženoj rekao da je danas "zadnji dan da nema više odlaganja" i flomasterom na mušemi na stolu napisao "Kraj nema više odlaganja". Kada se radi o noći 10/11.7. 2004. godine, optužena je navela da joj je pred očima stalno bila slika kako njene roditelje i sestriće pokojni lišava života, pa se tokom noći dvoumčila da li da supruga liši života, i u takvom dvoumljenju je zaspala te kada se oko 8 i 15 probudila odlučila je da ga liši života što je odmah zatim i učinila. Optužena je sređivala kuću i našla neke stvari u podrumu i tom prilikom je videla u podrumu sekiru, tako da je ujutru 11.7.2004. godine oko 8,30 časova sišla u podrum zgrade, uzela sekiru i istom ga lišila života tako što

ga je udarila tupim delom sekira u glavu ali da ne zna koliko puta ga je udarila, samo zna da ga je lišila života, da je u toku noći 10/11.7.2004. godine, bila svesna i da je znala šta čini, a da je to činila jer jednostavno nije videla drugi izlaz iz te situacije i da je bila ubeđena da na taj način sprečava pokojnog supruga da on liši života tri osobe, odnosno njene roditelje i sestrića. Na glavnom pretresu je tako navela, pošto je na mušemi pokojni napisao "Kraj nema više odlaganja" da je razmišljala šetajući po stanu šta bi mogla da uradi da spreči supruga u nameri da izvrši svoju pretnju pa je prvo mislila da sakrije pištolj i da pozove svog oca da mu sve ispriča ali je od toga odustala, da je legla u 2,30 časova i da je probudio ružan san te da iako je prethodno navela da je donela odluku da liši života suprugu, istakla je da se osećala kao da je pukao film, nakon gomilanja svega i svačega u predhodne tri godine kao i da je joj je svest isključena iz rasuđivanja, da su joj pred očima bile slike kako on ubija njene roditelje i sestrića, zna da je bio ozbiljan u svojoj pretnji i ubila ga iz straha da se to njima ne bi desilo. Iz nalaza veštaka ĐĐ, specijaliste sudske medicine, koji nalaz je detaljno obrazložio na strani 11. pobijane presude i koji je kao pravilan prihvaćen od strane prvostepenog suda proizilazi da je pokojni PP dve povrede zadobio kada je bio sa desnom strane glave okrenut prema izvršiocu a da je drugi deo povreda nanet kada su žrtva i učinilac bili licem u lice, što se moglo dogoditi da je nakon nekoliko udaraca u zadnji deo glave, sada pokojni PP pao sa kreveta, a da je potom dole nastavljeno da mu se nanose udarci, sve zatečene povrede nisu mogle biti nanete u poziciji da je sada pokojni PP ležao na krevetu i da je, kako je već rečeno, zadnjom desnom stranom glave bio izložen nanošenju udaraca.

Iz nalaza i mišljenja komisije veštaka koji su sačinjavali profesori doktor spec. medicine, EE, neuropsihijatar, specijalista forezičke psihijatrije dr ŽŽ, psihijatar, dr ZZ, neruopsihijatar dr. II neuropsihijatar i dr. JJ psihijatar, proizilazi da je optužena osoba sa pasivno zavisnom strukturom ličnosti, intelektualne sposobnosti na gornjoj granici proseka, da dobro funkcioniše na poslovnom planu, jer su joj psihičke funkcije koje čine kongnitivnu sferu ličnosti dobro diferencirane i harmonično usklađene, a da se u emotivnoj sferi evidentira pojačana kontrola emocija, da je naglašeno restriktivno prema sebi, da je na emotivnom planu prihvatila dugogodišnje trpljenje, koje je bilo ispunjeno mnogobrojnim emocijalnim stresovima, i da je svoje nezadovoljstvo pokušavala obradi radi angažovanjem mehanizma odbrane, od kojih su dominantni negacija i potiskivanje, što znači da je na svesnom planu pokušavala da minimizira značaj životnih problema kao i da tim problemima oduzme stvarni značaj i da nastoji da ih zaboravi. Navedeno duševno zdravlje optužene u vreme izvršenja dela prema nalazu i mišljenju ovih veštaka je posledica sloma mehanizma odbrane ličnosti koji je nastupio nakon dugogodišnjeg nezadovoljstva i trpljenja, da su ključne emocije koje su bile prisutne kod optužene u vreme donošenja odluke i u vreme izvršenja dela bile osećanje bespomoćnosti i očajanja, koje su inhibirali racionalno rasuđivanje i generalisale homocidalno ponašanje. Sve u svemu po zaključku komisije veštaka, pri čemu su imali u vidu ličnost optužene, bračni život i značajan vitomološki doprinos oštećenog sada pokojnog PP, sposobnost optužene da shvati značaj svoga dela kao i mogućnost da upravlja postupcima bile smanjene do stepena bitnog ali ne i bitno. Prema tome, i po nalaženju Vrhovnog suda, na osnovu izloženog, proizilazi nesumnjiv zaključak da je kritičnog dana na mestu i u vreme kako je to označeno u izreci pobijane presude optužena na podmukao način lišila života svoga supruga PP, na taj način što je iskoristeći momenat dok je suprug spavao, sekirom koju je prethodno donela iz podruma zgrade, tupim delom sekire, nanela više udaraca u predelu potiljačnog, temenog i čeonog dela glave, nanevši mu pritom višestruke teške telesne povrede u vidu preloma krova i baze lobanje, deformaciju lobanje i razorenja po život važnih moždanih centara, zbog kojih je oštećeni na lice mesta izdahnuo čime je učinila krivično delo ubistva iz člana 47. stav 2. tačka 1. KZ RS. Optužena je svesno i voljno preduzela radnje izvršenja krivičnog dela lišenjem života oštećenog i prouzrokovanja željene posledice u vidu smrti istog, što znači da je optužena, kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud, ispoljila direktan umišljaj kao oblik vinosti. Ovakvo zaključivanje prvostepenog suda je potkrepljeno detaljnim priznanjem optužene iz prethodnog postupka, koja je detaljno opisivala na koji način je izvršila krivično delo, navodeći da se tokom noći koja je prethodila ubistvu, dvoumila da li da oštećenog liši života ili ne, da je u tom dvoumljenju zaspala, da se probudila oko 8,15 časova i odlučila da oštećenog liši života što je odmah to i učinila, da je bila svesna i znala šta čini, ali da je to učinila jer nije videla drugi izlaz iz te situacije. I po nalaženju Vrhovnog suda, iz takve odbrane optužene, proizilaze kako objektivni tako i subjektivni elementi podmuklosti. Optužena je krivično delo izvršila dok je oštećeni spavao, kada nije objektivno bio u mogućnosti da pruži otpor, radi odbrane i spasavanja svog života, i da je iskoristila poverenje oštećenog sada pokojnog PP, da ga je prvi put udarila u potiljačni deo glave, i da je taj udarac, po zaključku veštaka dr ĐĐ, bio najintenzivniji od ukupno zatečenih 16 povreda u vidu razderno nagnječnih rana, nakon kog je došlo i do gubitka svesti sada pokojnog PP.

Prema tome, po nalaženju Vrhovnog suda imajući u vidu napred navedene razloge, neosnovana je odbrana optužene, koja se ponavlja u njenoj žalbi i žalbi njegovog branioca da se radnje izvršenja krivičnog dela optuženog treba kvalifikovati kao ubistvo na mah iz člana 48. KZ RS.

Prema odredbi člana 48. KZ RS krivično delo ubistva na mah predstavlja lakši (privilegovani oblik krivičnog dela ubistva). Naime, ubistvo na mah postoji ako su, pored obeležja krivičnog dela ubistva sa umišljajem opisanim u članu 47. stav 1. KZ RS utvrđene još sledeće okolnosti: da je ubistvu prethodio napad ili teško vređanje od strane ubijenog, a ovaj napad ili teško vređanje nije bilo skrivljeno od učinioca, da je ovaj napad ili teško vređanje prouzrokovalo jaku razdraženost učinioca i da je učinilac, nalazeći se u stanju jake razdraženosti "na mah", lišio života lice koje ga je dovelo u jaku razdraženost, dakle lice koje je provociralo ubistvo. Prema tome, imajući u vidu odredbu člana 48. KZ RS ubistvo na mah karakteriše stanje jake razdraženosti, napadom i teškim vređanjem od strane drugog lica, kao i to da je potrebno da je izvršilac dela bez svoje krivice doveden u stanje jake razdraženosti i da je ubistvo izvršeno na mah odnosno neposredno posle izvršenog napada ili teškog vređanja dok traje stanje

jake razdraženosti, što podrazumeva da je za ovu kvalifikaciju potrebno da postoji uzročna veza između ovih postupaka ubijenog i jake radzraženosti ubice, odnosno učinioca.

Međutim, kada se analizira odbrana optužene, kada je opisala period pre krivičnog dela, i kada je navela da su se bračni odnosi sa oštećenim naročito poremetili posle njegovog dolaska iz ___, decembra 2003. godine, da je od tada počeo i da je fizički maltretira, pored psihičkog maltretiranja koje je trpela ranije u smislu psovanja, vređanja, a naročito od leta 2002. godine od kada su se bračni odnosi poremetili zbog optužbi supruga da ga vara, zbog čega je brak razveden, nakon čega je živela kod svojih roditelja u Čupriji, i da se posle kraćeg vremena ipak vratila da živi sa oštećenim, jer nije mogla bez dece, da je par meseci pre tragičnog događaja pretio da će ubiti njene roditelje i sestrića kao i nju i njenu decu, ukoliko ne bude zahtevala od roditelja da prodaju kuću i njemu daju 50.000 DEM, da ju je optuživao da je ona krivac što nije dobio boravišne papire u ___, da je držao napunjen pištolj na kuhinjskim policama od početka jula 2004. godine, a što ona nije prijavila policiji, kao ni pretnju, niti o tome obavestavala roditelje, da je dan pre nego što ga ubila rekao da je to zadnji dan, da više nema odlaganja, da je nakon toga na mušemi na kuhinjskom stolu napisao flomasterom "Kraj nema više odlaganja", i da su nakon takvih njegovih reči i pisanja izašli u šetnju, da je po povratku oštećeni legao da spava ali da su pretnje roditeljima, sestriću i samoj optuženoj upućivao je i ranije, da je ranije bila i fizički maltretirana, a da neposredno pre ubistva tokom dana i tokom noći nije bila fizički maltretirana, da je po njenim rečima prošetala gradom sa oštećenim da bi odvrtila mislima od njegovog zahteva, nakon čega je oštećeni legao da spava, pa je sve to dovelo do prekida kontinuiteta uslova i okolnosti koje su mogle dovesti do jake razdraženosti optužene. Ovakav stav prvostepenog suda i po nalaženju Vrhovnog suda potkrepljen je i nalazom i mišljenjem komisije veštaka koji su analizirali duševno stanje optužene, kako pre tako i u vreme počinjenja dela, pri čemu nisu utvrdili da je krivično delo izvršeno u stanju jake razdraženosti zbog čega, se, radnje optužene opisane u izreci pobijane presude, i po nalaženju Vrhovnog suda, ne mogu kvalifikovati kao ubistvo na mah iz člana 48. KZ SRJ.

Optužena je, kako to pravilno zaključuje i prvostepeni sud, smišljeno odabrala način kojim će supruga lišiti života, onda kada se on tome nije ni nadao, niti je mogao da se brani, što ukazuje da je optužena krivično delo u pitanju izvršila na podmukao način, i to kada oštećeni objektivno nije bio u stanju da pruži bilo kakav otpor, iskoristivši njegovo poverenje u nju kao suprugu, odnosno lica sa kojom je živio i dalje u zajednici, nakon sporazumnog razvoda braka, i majku svoje maloletne dece, kada je po razgovoru s njom po navodima optužene i pretnje da će sutradan ubiti njene roditelje i sestrića, ukoliko ne zahteva od njih prodaju kuće, nakon toga zajednički izašli u šetnju, legao i zaspao oko 01,30 časova ne očekujući napad na svoj život, te da iz odbrane optužene iz prethodnog postupka proizilazi da se tokom noći dvoumila da li da oštećenog liši života, nakon što je zaspao, da je u tom dvoumljenju zaspala kada se probudila, oko 8,15 časova ipak je odlučila da ga ubije sišla u podrum, uzela sekiru i istog lišila života tako što ga je udarila tupim delom sekire u glavu. I po nalaženju Vrhovnog suda se ne može prihvatiti odbrana optužene sa glavnog pretresa da nije donela odluku da liši života oštećenog i da o tome tokom noći uopšte nije razmišljala, već nameravala da po sređivanju stana legne i spava i da je to uradila oko 02,30 časova, da je iz sna probudio ružan san, pri tom objašnjavajući o kakvom se snu radi, da se osećala kao da joj je pukao film, da joj je kroz glavu prošla slika kako su protekle predhodne tri godine njihovog zajedničkog života, kako se oštećeni kleo te noći da će izvršiti to što je naumio, da se osećala da joj je svest isključena iz rasuđivanja da su joj pred očima bila slika kako ubija njene roditelje i sestrića, i da ga je ubila iz straha da on to njima ne bi učinio jer su svi ovi navodi po nalaženju Vrhovnog suda usmereni da optužena umanjí svoju krivičnu odgovornost. Uverenje prvostepenog suda da je odbrana optužene koja je napred izneta neprihvatljiva i data radi umanjenja krivične odgovornosti potkrepljena je i nalazom komisije veštaka KPD Beograd, da su sposobnosti optužene u vreme izvršenja dela i mogućnost da shvati značaj svoga dela i upravljanja svojim postupcima bile smanjene do stepena bitnog ali ne i bitno, jer su kod optužene u vreme donošenja odluke o izvršenju dela ključna moć je bila osećanje bespomoćnosti i očajanja koje je nastalo kao posledica dugotrajnog nezadovoljstva i trpljenja u zajednici sa pokojnim. Ne može se prihvatiti ni odbrana optužene koja se ponavlja u izjavljenim žalbama da je veće uoči ubistva oštećeni bio odlučan i ozbiljan u svojoj pretnji da će ubiti njene roditelje i sestrića, pored verbalnih pretnji da je taj i poslednji dan i poslednji dan za razgovor o prodaji kuće, što je flomasterom preko mušeme na kuhinjskom stolu napisao reči "Kraj nema više odlaganja" obzirom da optužena na to nije ukazala policiji prilikom dolaska na lice mesta, što bi bilo logično s obzirom na njenu izjavu da je po dolasku policije istima rekla za postojanje napunjenog pištolja, mesto gde se pištolj nalazi, da im je takođe pokazala i sekiru, kojom je izvršila delo, a saslušanjem svedoka KK i LL, koji rade na poslovima kriminalističkih tehničara prvostepeni sud je utvrdio da su navedeni svedoci prilikom izlaska na lice mesta postupali u skladu sa pravilima struke, da su pregledali lice mesta, odnosno celokupan stan, da su pronađene tragove, fiksirali i obeležili, da su između ostalih prostorija, fotografisali i snimili sto u kuhinji, što je obavljeno u statičkoj fazi, a na kuhinjskom stolu nisu pronađeni tragovi u vezi sa izvršenjem krivičnog dela iz kojih razloga je nakon toga torba sa fotoopremom stavljena na sto. Pravilno je postupio prvostepeni sud kada je u potpunosti prihvatio iskaz ovih svedoka s obzirom da su svi postupali u skladu sa pravilima struke tokom cele faze obrade lica mesta a njihovi iskazi su potvrđeni i fotodokumentacijom i skicom. Takođe je pravilno postupio prvostepeni sud kada je u celosti prihvatio njihove iskaze i u delu da na kuhinjskom stolu ništa nije bilo napisano, s obzirom da se radi o stručnim licima, osposobljenim za pronalaženje i obradu tragova krivičnog dela, nepristrasnim, logičnim kazivanju, a njihovi iskazi su potkrepljeni i fotodokumentacijom. Postojanje tog traga nije konstatovano ni u zapisniku o uviđaju, koji je sačinjen od strane Okružnog suda u Jagodini, koji je detaljno opisao mesto događaja i zatečene tragove. Pored toga da je neosnovana odbrana optužene da je oštećeni kritičnom prilikom na mušemi napisao "Kraj nema više odlaganja", je opovrgnuta i činjenicom odnosno iskazom svedokinje, sestre GG, koja je navela da je oštećeni kritične večeri svratio do nje i njihovoj ćerki koja je bila kod nje u stanu nešto rekao, da je dete odgovorilo "dobro ostavite mi ključ", što znači da je pre odlaska u šetnju oštećeni svratio da kaže detetu da izlaze, pa da je oštećeni nešto zaista napisao a naročito pretnju, pravilan

je zaključak prvostepenog suda, da optužena kao majka, s obzirom na njen iskaz da se trudila da deca ne znaju o bračnom problemu i sukobima, ne bi dozvolila mogućnost da tako nešto vide maloletna deca prilikom ulaska u stan u njihovom odsustvu.

Pravilno je postupio prvostepeni sud kada je odbio predlog da se u svojstvu svedoka saslušaju inspektor OUP-a Paraćin LJLJ o čemu je prvostepeni sud u obrazloženju svoje presude na strani 102. dao logične i verodostojne dokaze nalazeći da je saslušanjem tog svedoka suvišan jer je saslušanjem kriminalističkih tehničara KK i LL, čiji je zadatak bio da izvrše obradu lica mesta, pronađu i fiksiraju sve tragove u vezi sa krivičnim delom, dok je inspektor u skladu sa svojim ovlašćenjima sprovodio radnje u smislu organizacije posla i prikupljanja drugih relevantnih činjenica od značaja za krivično pravni događaj, a policajci su samo obezbeđivali lice mesta, što je utvrđeno iskazima krim. tehničara, da su u momentu njihovog dolaska nalazili ispred stana, jer je činjenično stanje i po nalaženju Vrhovnog suda, dovoljno utvrđeno u pogledu sporne činjenice o postojanju natpisa na kuhinjskom stolu – mušemi. Navodima u žalbi branioca optuženog da odbrana nije imala uvid u ugovore koji su zaključeni između sada pokojnog PP i MM se ne dovodi u pitanje pravilnost prvostepene presude.

Po nalaženju Vrhovnog suda pravilno je postupio prvostepeni sud kada nije prihvatio da se sprovede dokaz saslušanjem svedoka **NJNJ** s obzirom na činjenično stanje u pobijanoj presudi je potpuno i pravilno utvrđeno i saslušanjem tog svedoka ne bi svakako došlo do drugačijeg krivično pravnog položaja optužene.

Prema tome, nasuprot navodima u žalbi optužene i žalbi branioca optužene činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno i pravilnom primenom krivičnog zakona kada je prvostepeni sud radnje optuženog opisane u izreci prvostepene presude pravno kvalifikovao kao radnje krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 2. tačka 1. KZ RS.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni u vezi sa žalbama Okružnog javnog tužioca u Jagodini optužena i njenog branioca u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da su žalbe i u ovom delu neosnovane.

Naime, prvostepeni sud je prilikom odmeravanja kazne optužene utvrdio sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti koje u smislu člana 41. KZ SRJ utiču na vrstu i visinu kazne. Kako je od otežavajućih okolnosti prvostepeni sud imao u vidu društvenu opasnost izvršenog krivičnog dela i učinioca, a od olakšavajućih okolnosti priznanje krivičnog dela, da je majka dva maloletna deteta, da je do sada neosuđivana, da je ispoljila iskreno kajanje pred sudom, da je delo koje je učinila rezultat dugog trpljenja u braku i formiranja negativnih emocija bespomoćnosti i očaja, da se radi o osobi sa aktivno zavisno strukturom ličnosti emocionalno nezreloj i koja je probleme rešavala negiranjem i potiskivanjem bez traženja racionalnih rešenja i vitamološko doprinos oštećenog sada pokojnog PP, što je sve dovelo u stanje da su joj sposobnosti shvatanja značaja dela kao i mogućnosti upravljanja postupcima bile smanjene do bitnog ali ne i bitno, kako je to utvrđeno nalazom i mišljenjem komisije veštaka KPD Bolnice u __, a peticiju radnika Medicinskog centra u __ i građana koji su tražili blaže kažnjavanje optužene, predstavljajući pozitivno stanje njene ličnosti kao čoveka i medicinskog stručnjaka te imajući kao otežavajuću okolnosti i okolnosti pod kojima je delo izvršeno, pa je ovako pravilno utvrđenim olakšavajućim i otežavajućim okolnostima nasuprot navodima u izjavljenim žalbama prvostepeni sud dao odgovarajući značaj.

Zato, i po nalaženju Vrhovnog suda izrečena kazna zatvora optuženoj AA za krivično delo iz člana 47. stav 2. tačka 1. KZ RS u trajanju od 12 godina je nužna kazna a ujedno i dovoljna radi postizanja svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ i istovremeno odgovara stepenu krivične odgovornosti optuženog i društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela.

Pravilna je prvostepena presuda i u delu odluke o troškovima krivičnog postupka i paušala.

Sa svega napred izloženog a na osnovu člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća,

sudija,

Nikola Latinović, s.r.

Zapisničar,

Vojka Omčikus, s.r.

Za tačnost otpravka,

ljm